

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1939/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, te Dubravke Matas, sutkinje izvjestiteljice i Gorane Aralica Martinović, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom METAL - MONT d. o. o. za proizvodnju i usluge u stečaju Rijeka (Grad Rijeka), Trg Republike Hrvatske 2, OIB 76510325291, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika Andjelka Bojića iz Rijeke, Mate Lovraka 2, OIB 59471759427, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Vukić, odvjetnik iz Rijeke, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-269/2014-194 od 4. travnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 15. svibnja 2024.

riješio je

Uvažava se žalba razlučnog vjerovnika Andjelka Bojića iz Rijeke i ukida rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-269/2014-194 od 4. travnja 2024. te predmet vraća na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je riješio:
„Stečajnom upravitelju Juri Matkoviću, OIB: 77997550993, Viškovo 41, Viškovo određuje se nagrada za rad u iznosu od 18.707,30 eura u bruto iznosu, to jest iznosu prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada“.
2. Prema obrazloženju, rješenje je doneseno primjenom odredaba čl. 94. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) i čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba).
3. Protiv tog rješenja žalbu je iz svih žalbenih razloga, pravovremeno podnio razlučni vjerovnik. U bitnom, u žalbi koju podnosi iz svih zakonskih razloga, navodeći

kako iz obrazloženja pobijanog rješenje nije razvidan niti jedan razlog zbog kojeg je prvostupanjski sud dosudio navedene troškove odnosno iz kojeg razloga nije prihvatio navode vjerovnika. Prilikom donošenja odluke prvostupanjski sud nije ukazao, niti se pozvao, na sudsku praksu koja bi bila suprotna onoj na koju se poziva vjerovnik. U tijeku postupka za diobu kupovnine vjerovnik je osporio obračun troškova unovčenja stečajnog upravitelja. Naime, vjerovnik je prvenstveno ukazivao na činjenicu kako u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrsi, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnim knjigama, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu jamčevine, proveo javnu dražbu ili neposredno prodao nekretninu, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, donio zaključak o prodaji nekretnine, nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku (u tom smislu Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 895/2020-2 od 2. rujna 2020. Upravo u svezi s naprijed navedenim stajalištem Vrhovnog suda Republike Hrvatske vjerovnik je opetovano ukazivao na to kako stečajni upravitelj nema pravo na nagradu za unovčenje nekretnine stečajnog dužnika putem javne dražbe (poslovni prostor u Rijeci, Trg Republike Hrvatske 2, ukupne površine od 96,56 m²) upravo iz razloga što nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku. U postupku unovčenja nekretnine (zemljište u Vrbovskom, zk.ul. 2049, k.o. Vrbovsko, k.č. 1966/1, 2005 i 2006/1) stečajnog dužnika putem javne dražbe koja je provedena u ovršnom postupku koji se pred Općinskim sudom u Karlovcu, Stalnom službom u Ogulinu (Ovr-134/14 i Ovr-365/16 – Ovr-1113/16), sud nije priznao trošak utvrđenja i unovčenja u stečajnom postupku točnije Županijski sud u Puli je odlučio kako razlučni vjerovnik nije dužan sudjelovati u troškovima stečajnog postupka. Ukazuje i na niz nelogičnosti odnosno na podatke sadržane u izvješću stečajnog upravitelja od 18. veljače 2021. iz kojih proizlazi da su određeni troškovi podmireni, a s druge strane ti se isti troškovi potražuju u specifikaciji troškova koje je stečajni upravitelj dostavio sudu. Predlaže da drugostupanjski sud uvaži navode iz žalbe te ukine prvostupanjsko rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

3.1. Stečajni upravitelj je u odgovoru na žalbu osporio navode žalitelja te ukazuje na pravomoćnu odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4205/2023-2 od 9. siječnja 2024., kao i poslovni broj PŽ-2097/2022 od 9. prosinca 2022., a neosnovanim smatra pozivanje na stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-895/20 od 8. rujna 2020., jer u ovom slučaju unovčavanja nekretnine dužnika (poslovni prostor u Rijeci, Trg Republike 2) nije dovršena radnja namirenja tražbina ovrhovoditelja odnosno založnih vjerovnika (dakle, nije doneseno rješenje o namirenju istih), a zbog koje svrhe su ovrhovoditelji i pokrenuli ovršne postupke (zasigurno ne samo radi namirenja svojih troškova vezanih uz pokretanje ovršnih postupaka, a koje im je ovršni sud iz kupovnine već isplatio). Ukazuje na činjenicu da je stečajni upravitelj veliki trud i vrijeme uložio upravo na nastojanje da se gore spomenuti ovršni postupak pred Općinskim sudom u Rijeci (Ovr-3428/2017) što prije okonča javnom dražbom.

4. Žalba je osnovana.

5. Ispitavši pobijano rješenje povodom žalbe stečajnih vjerovnika na temelju odredbe iz čl. 365. i 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22, dalje: ZPP) i čl. 10. Stečajnog zakona u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj je sud utvrdio kako nije pravilno i zakonito.

6. Iz podataka u spisu proizlazi da je nakon unovčenja nekretnina stečajnog dužnika u ovršnom postupku vođenim pred Općinskim sudom u Rijeci prvostupanjski sud održao ročište za diobu kupovnine, koju je navedeni sud proslijedio nakon odbitka troškova ovrhe. Razlučni vjerovnik je osporio obračun troškova unovčenja kojeg je izradio stečajni upravitelj, a sud je, umjesto da donese rješenje o diobi kupovnine, odnosno rješenje o namirenju donio pobijano rješenje o nagradi stečajnom upravitelju, ne navodeći za to razloge.

7. Ovaj sud ističe kako prvostupanjski sud nije vezan pravnim shvaćanjem izraženim u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 895/20 od 8. rujna 2020. zato što nije doneseno u ovom predmetu, međutim, riječ je o rješenju koje je doneseno povodom revizije iz odredbe članka 382. stavka 2. ZPP-a, koja je bila na snazi prije donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 70/19), dakle, o izvanrednoj reviziji koja se podnosila onda kada se nije mogla podnijeti redovna revizija, ako odluka o sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. S obzirom na to da na taj način Vrhovni sud Republike Hrvatske ostvaruje svoju ustavnu ulogu, pravno stajalište izraženo u njegovim odlukama ne može se jednostavno zanemariti, kako to pravilno smatra žalitelj. Uostalom, prvostupanjski sud se poziva na odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u prilog svome stajalištu o pitanju obveze razlučnog vjerovnika da snosi troškove unovčenja, koje također nisu donesene u ovom postupku i k tome se uopće ne odnose na pitanje troškova unovčenja u slučaju kada je nekretnina prodana u ovršnom postupku. O tome koliko iznose stvarni troškovi unovčenja iz članka 254. stavka 3. Stečajnog zakona može se odlučivati samo ako se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodavala u stečajnom postupku. Ako je nekretnina prodana u ovršnom postupku, u skladu s pravnim shvaćanjem iz navedenog rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske (koje je dano kao odgovor na pitanje „Ukoliko je nad ovršenikom otvoren stečajni postupak ima li u ovršnom postupku kupac, koji je ujedno i ovrhovoditelj/založni vjerovnik koji se jedini namiruje iz kupovnine, te čija je ovršna tražbina veća od kupovnine, pravo na oslobođenje od polaganja kupovnine u cijelosti sukladno odredbi članka 100.a Ovršnog zakona ili se u tom slučaju na ovršenika kao pravnu osobu u stečaju i sve stranke u postupku prvenstveno primjenjuje Stečajni zakon kao lex specialis, pa bi sukladno odredbama iz članka 164.a stavaka 1. i 2., te članka 170. stavaka 1. i 2. ovrhovoditelj/založni vjerovnik bio dužan platiti troškove utvrđenja tražbine u iznosu od 5% od utroška i troškove unovčenja u stvarnoj visini?“ proizlazi da u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrsi, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu

jamčevine, proveo javnu dražbu ili neposredno prodao nekretninu, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, donio zaključak o predaji nekretnine, nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku, da bi ih razlučni vjerovnik bio dužan platiti.

8. Prema tome, sud je u pobijanom rješenju pogrešno uzeo u obzir vrijednost imovine unovčene u ovrsi kao vrijednost unovčene stečajne mase, budući radnje o kojima navodi sud nisu odlučne (požurivanje općinskog suda i slično), imajući u vidu revizijsku odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

9. Slijedom svega navedenog, je valjalo uvažiti žalbu razlučnog vjerovnika i ukinuti prvostupanjsko rješenje te predmet vratiti na ponovan postupak, na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a. U tom postupku će sud ponovno ocijeniti zahtjev stečajnog upravitelja za određivanje njegove nagrade za rad sukladno Uredbi, ne gubeći iz vida svoju dužnost donošenja rješenja o diobi kupovnine.

Zagreb, 15. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **9-30868-2c84f**

Kontrolni broj: **0584a-738ef-157ca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Jagoda Crnokrak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.